

ELŐFIZETES:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minder lírdé. énel
30 kr.

A hirdetések **Bittermann**
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Zombor, 1892. okt. 6.

Miben áll a jó gazdálkodás? A gazdaság emeléséből, helyes beruházások eszközéséből, a viszonyokhoz való alkalmazkodni tudásból és: *jövedelem produktálásából.* Csak hogy a jövedelmet beruházások nélkül emelni lehetetlenség, fából való vas karika. De mert a beruházások pénzbe kerülnek, mert azokat sok esetben meg is kell szűkölni; más, talán kellemesebb kiadásokat kell beszűntetni; még az is megessik, hogy foltozott ruhában kell járni, ami az ember kinézéséből sokat levon: hát akik a külszin után itélnek, a befektetés természetét nem értik, a jövő iránt bizalmatlanok, türelmetlenek, csak a jelent nézik mérvadóknak, azok, a befektetéseknek mindenkor ócsárlói, a befektetőnek elitelő bírái szoktak lenni. Csakis önbizalom, helyes számítás, fáradhatlan szorgalom, vasakarát és kitartás képes megküzdeni azon akadályokkal, melyeket a körülmények, ócsárlások és lebeszélések elébe gürdítnek.

Ily önbizalom támogatta fáradhatlan szorgalmat, vasakarát és bámulatos kitartást fejtett ki a magyar kormányzás, az ellenzéki ócsárlások, s ezen ócsárlások által elibe gürdített akadályokkal szemben, és ime most, az egész ország, parlament, pártkülönbség nélkül éljenzi, tapsolja a magyar pénzügyminisztert. Taps, a mely világra szól, mely bele zúdul a történelembe és viharos tetszésre készíti a népeket, melyek kimondják ítéletüket a kormányzás felett.

Az a taps, melyet Wekerle aratott, milliók tapsa az államháztartás, az ország-boldogítás triumfusának deszkáin álló nagy miniszterrel, pénzügyi művészszel szemben, de a mely nagy miniszter és hatalmas zseni, ha nem lett volna hova markolnia, azért még se tudott volna a semmiből teremteni.

Elődei nem bírtak az ő pénzügyi tudományával, az ő éles látásával, s nem értettek ama nemzeti tőke metszéséhez, mely ime, most a jövedelmet önti. Hanem a tőke megteremtése az ő művik volt. Ha nem volna mit metszeni, Wekerle se tudna termést teremteni. Hát akik ezt a tőkét előállították, azok is megérdemlik az elismerést!

Nagy és nehéz küzdelmek árán lehetett idáig jutni! Atvenni egy elhanyagolt, kizsárolt gazda-

ságot, terméketlen talajjal, szegény néppel; nagy kiadásokkal, nagy adóssággal, kimerült pénztárral, türelmetlen hitelezőkkel, hitelt rontó, mindent gáncsoló, mindent akadályozó ellenzékkel; át élni „krachot”, árvizet, építési városokat, foglalni országokat; és nem menni tönkre! Pusztulást jósló, a levegőt vésszel teli sívító sirályok rémjeli közt; Európa pénzpiacát ijesztgető, közvéleményt stimmelő, kormányzást szidalmazó, nehézségeket nehézségekre halmozó ellenzékkel kétségbeesett harcot víva: Ime reng az ország a tapsvihartól.

És ezt méltóztatnak a vitéző ellenzékiek még mindég rossz kormányzásnak nevezni és magukat kínálni: hogy ők tudnának csinálni jobbat.

Mikor a nemzet frenetikus tetszése hullámok határára, akkor meg Apponyi Jászberénybe s jön Zomborba kormányt galáznai, rágalmazni és magamagát: országmentőnek kínálni! Ami különben nem rossz gondolat, mert egy ilyen országot megmenteni, még Apponyinak se lenne nehéz: mikor az egész európai szárazföldön a magyar államháztartás áll legbrilliansabbul!

És a jászberényiek s a többi Apponyisták nincsenek velünk megelégedve! Sajnos! Ez arra kényszerít, hogy az országos általános köztetszéshez menjünk vigasztalást keresni.

Honvédszázok kiképzése. A honvédség eddig, az ősi fegyvergyakorlatokra szánt néhány hét kivételével, az egész éven át ujoncainak kiképzésével s a pótlólag idomításával volt elfoglalva, amennyiben ezek költségkímélés végett évenként két turnusban (okt. 15-től apr. végéig és máj. 1-től az ősi gyakorlatokig) hivattak be s képeztettek ki. Ezen eljárást a miniszter nem véli fentarthatónak, egyfelől azért, mert az egész éven át csak a nyers anyag képzése s idomítása vevni igénybe az időt, a csapatnak mint ilyennek, harcászati iskolázása, az alparancsnokoknak, tiszteknek s altiszteknek a vezetésben való oktatása csak a legszerényebb mérvben jöhet szóba; másfelől, mert a tényleges állományú tiszteket s a keretkénél beosztott hosszabb szolgálatra önként vállalkozott pótdíjas altiszteket a szakadatlan ujonckiképzés és lödimitás fizikailag kimeríti s a szellemi foglalkozástól egészen elvonja. E hátrányokat elhárítandó, tervbe vette a honvédelmi miniszter, hogy jövőre a lovassági ujoncok csak egy turnusban (okt.—apr.) képeztessenek ki, minek folytán az év másik fele csapatok folytatlagos továbbképzésére lenne fordítható, a mi bizonyára lényegesen emelni fogja a honvédség harci értékét. Ezen újítás azonban a száza-

dok keretállományának némi fölemelését fogja szükségessé tenni.

A Gerevics-ünnep.

Lélekemelő ünnep folyt le f. hó 5-én (szerdán) d. e. 10 órakor a zombori m. kir. áll. főgymn. tornateremben: Gerevics Gusztáv, igazgató, 30 évi (22 tanári és 8) igazgatói működésének jubileumára gyűlt egybe az ünnepeltnek számos tisztelője, az itteni hivatalok képviselőivel együtt.

I. Gerevics Gusztáv életrajza.

Ez alkalomból helyén valónak találjuk a jubilans életpályáját, ha csak főbb vonásokban is, megrajzolni olvasóközönségünk számára.

Mert a közpályán, a nemzeti művelődés szolgálatában becsülettel eltöltött 30 évi szolgálat megérdemli, hogy azt mindnyájan ismerjük s rajta tanuljunk hiven szolgálni a közügyet.

Valóban a Gerevics Gusztáv pályája olyan, hogy azt követendő és lelkesítő példaképpen érdemes oda állítani a közélet terén szolgáló férfiak számára. Megtanulhatják abból, mint kell önzetlent, lelkesen, valóságos odaadással szolgálni a nemzeti művelődés ügyét; megtanulhatják, hogy kell teljesíteni a kötelességet mindenekelőtt; megtanulhatják miképpen kell szeretni a hazát, nem szavakkal, hanem tettekkel.

Gerevics Gusztáv, egyike a magyar középiskolai tanügy legérdemesebb és legképzettebb munkásainak. — Született 1840. február 16-án Felső-Karaszlón, Ugocsa-megyében. Szülei gondos nevelésben részesítették. Tanulmányait az ungvári főgymnasiumban s a budapesti egyetemen végezte. Mindig kitünő tanuló volt s már gyermekkorában ritka szorgalma által tűnt ki. Szakmájul a klasszikus nyelveket választotta, de ezek mellett privát szorgalomból megtanult németül, franciául és angolul is. Tanári működését az egrai főgymnasiumban kezdte; tanárkodott ezenkívül az ungvári, löcsei és eperjesi főgymnasiumokban. Mint tanár nemcsak alapos szakismerete, de kiváló tanítóképesége által is kitűnt. Azon tanárok közé tartozott mindig, kik foglalkozásukat nem kenyérkeresetnek, de valódi hivatásnak tekintik. A minő szigorú a kötelesség teljesítését illetőleg önmaga iránt, épügy megkívánja a kitarító munkásságot tanítványaitól is; de e mellett igazságos bírálók és szerető gondozója volt érdekeiknek s ezért ragaszkodtak hozzá. Sikeres működése jutalmául 1885-ben öfelsége által a fehértemplomi állami főgymnasium igazgatójává nevezetett ki, honnan az 1891. évben Zomborba helyezték át. Itt folytatja tovább a mi javunkra áldásos működését; itt érte őt szolgálati idejének 30 éves évfordulója is.

Semmi sem oly tanulságos, mintha a külföldi tanulmányi viszonyokat saját tapasztalatainak alapján hasonlítsuk össze a mi állapotainkkal, mert csak így tartathatjuk fenn kulturánkat a folytonos haladás nivóján. Ebből a célból Gerevics Gusztáv is többször tett nagyobb

A „BÁCSKA” tárcája.

A protekcióhoz.

Protekció te a telkek orgyilkosa!

Ki múltot csak ritkán emelsz, vagy tán soha,

De oly sokszor letaszítasz, te a porba,

Hogy kegyetted gánymosoly közt letiporja,

Vess magaddal számot egyszer valahára,

Mig az igaz Bíró nem hív számadásra.

Ott nem leszen protekció, csak igazság.

Napvilágra jövend minden síma gazság,

Számolnod kell a sok rosszról, mit műveltek

S jóról, mit nem — az általad fölemeltek,

S a jóról, mit eltiprottil tettek volna . . .

S díjúl trónt nyersz, de jaj! — tűzből a pokolba!

Alsó Draskóczy.

PIHENŐ.

Írta: Bársány István.

És leheveredék a szőlődomb gyöngye árnyéku oldalában, ahol a „vén gojzer”, mint egy nappal fényeskedő holdvilág mosolygott, nagyokat kacsinva a reánk váró élvezet tudatának a gyönyörűségében.

Pihenői, csak pihenői ezután az inkvizícióbéli fáradság után! . . . Derékig sárosan, csuron vízzé izzadva a vastag izsappal való küzdelemtől, nem törődünk a

világon semmivel, csak hogy végignyujthassuk összepotyolt tagjainkat a poros avaron, mely csenevész sarjával alig tudja beborítani az ut szelét.

Oh, ti mórsnépek, ti kegyetlenebb meghajszolói a vadásznak, mint a dsungelbeli tigris! Hogy bolondulunk utánatok, be a feneketlen mocsárba, melynek szikkadt felülete könnyen megbirja a ti pehelysúlyotokat, de a melybe a hosszuszárú csizma nem győz eléggé lesüpedni, úgy hogy a tapasztalatlan vergődő puskás úgy érzi ott magát, mint egy lépen ragadt cinke! Térden fölül kotyvasztunk a jöfőle csokoládészínű szirupban, mely helylyel-közül sűrű szilvalekvárrá válik, ott azután minden lépéssel harsogó lélekzvetével száll ki tönkre masszírozott tüdőnkől, de még ugys jó, ha be nem szorul a csizmánk valami sikos zombik-nyílásba, amikor könnyen az a vége az erőlődésnek, hogy egy nagyobb rándítás után meztitláb marad a szalonkavadasz.

A fehérszaru, óvatos sárszalonnák pedig folyvást ki-kiesapnak ezalatt előlünk a sásból, az ér kákcacsomói közül, a megtiprott sertésjártá partról. Szortyogva tűszentenek egyet, mikor kivillannak a mocsár fölé; „csekk!” hallik itt, „csekk!” cippant a másik a hátunk mögött; erőlődünk, hogy a sárban való vergődésünk dacára odakapjunk a fegyvert s félig hasra bukva a vízben, sütjük el puskánkat az ökölnyi madarra, mely akkor már többnyire elég messze jár, hogy az apró sörét kárt ne tehessen benne.

Még a régi vadásztörvénynek is kivétele volt ezen a napon. Hiába mentünk mi szélirányában, nem használt az; a jó meleg idő dacára is vadul szökdöstek előlünk a delikát madarak, pedig igazság szerint be kellene, hogy várják a vadászt, mikor a szelet viszi nekik. Mert a sárszalonnának hagyományja már az, hogy hosszú csőrével szemközti fordul a szélnek s nagy kedvteliséssel engedi, hogy a légáramlás lesimogassa puha tollát. Mikor így szemben fordul neki a puskás, zavarba jön a lépök leggyorsabb madara; szél ellen reptelni nem akar, mert megborulódnék a tolettje, széllal röplülni nem mer, minthogy arról közeledik a veszedelme. Ilyenkor néha az ember lába alól csap ki s bőven van idő célba venni. De mi bizony csak úgy az ötven lépés határa körül

értük el őket jó lankaszterekkel, s ha egy-egy lebu-

kott, volt iramodás a sárban, hogy el ne veszi a drága halottat.

Ebben az élvezetben pedig ép úgy kaphat az ember napszurást, amint megeshetik vele, hogy összeroskad a végkimerüléstől s szivdobogva fekszik közéjük a sárban hencsergő malacoknak.

Oh, ha megszerezhetném magamnak azt a diabólikus örömet, hogy minden ellenségemet kényszeríthessem lépést tartani velem, mikor legjobban mulatok a leírt módon . . . Valami retentő lehet az, ilyen kinjárt szenvedni a holtra fátadásnak, ha még az a vigasztalás sincs hozzá, hogy a maga gyönyörűségére teszi az ember!

A mocsár-király, a mi konyhamesterünk, boldogan dörszölte a markát, mikor látta, hogy egyenként szállingózunk már az ő megtépett szárnyai alá.

— El vannak fátadva, az szigorú! — dörmögi az öreg találékony ésszel. Az isten tudja, hogyan fogantatott meg az ő magyar-szorb- és német lingvistikájában ez a kifordított körülírása a *biztos*-nak. A szorb sigorne-t mond, amikor azt gondolja, hogy valami biztos, a vén gojzer hát azt találta ki, hogy mért ne lehetne magyarul szigorut mondani, mikor ő szerbil biztos-t gondol?

Ragyog nemcsak az arca, de az egész feje is, mikor előkommandirozza a nagy bögrét, tele a szabad ég alatt készült bácskai paprikással.

Te derék Magyarország, aki nélkül valószínűleg még most is csak a patikákban árulnának paprikát a civilizált Európa területén! Ezt az emberevő növevényt valószínűleg épp oly iszonyattal dobta volna el a többi kákabélű náción, amint hogy közel kellene lennie az éhenhaláshoz annak a magyarnak, aki a maga esztől neki merne fogni, hogy egy osztri . . . kagylót kiszűrszöljön.

A paprika a mienk, azt mi nem engedjük s büszkék vagyunk erre a gutatásban fogantott haragosvörös nemzeti csemegénkre, melytől még a mi edzett garatunk is ugyancsak kapkod levegőt után, vagy legalább is alaposan rászorul arra, hogy a hegy levelel leöblítessek.

A paprikának legyen hála azért, hogy a mi zsirban uszó étlapunkból ki mert valamit válogatni a német

külföldi utazást; legtöbb 1888-ban a német középiskolák tanulmányozása céljából az egész Németországot beutazta.

Gerevics nemcsak mint gyakorlati tanfőúr vivott ki magának előkelő helyet a magyar tanárvilágban; bő tanügyi tapasztalatait és alapos szakismereteit irodalmi téren is érvényesíti. Működése itt is maradandó nyomokat hagy maga után. Számos tanügyi és tudományos cikke látott napvilágot a különböző szaklapokban; ilyenek pl. „A kezdők latin nyelvi oktatásához” („Középiskolai Szemle” 1882. évf.), „A klasszikusok jegyzetes kiadásához”, („Közoktatás” 1883. évf.) stb. Ertekezéseit nem közönséges szakismeret, a gondolkodás mélysége s a forma előkelősége egyaránt jellemzik. — Önálló munkái a következők: Francia nyelvtan, dr. Körting művének fordítása és a magyar középiskolák használatára való alkalmazása. Alaktan, Mondattan s Gyakorlókönyv. (Budapest, 1875. Lauffer kiadása. T. M. Plautus Trinumusa, bevezetés és magyarázattal ellátva (Budapest, 1880. Lampel kiadása.) T. M. Plauti Captivi (Budapest, 1882. Lampel kiadása.)

II. A jubileumi ünnepségek.

Az egész ünnepség három részből állott: a délelőtti jubileumi ünnepélyből, az esteli fátylászómenetből és a bankettből.

A jubileumi ünnepély 10 órakor vette kezdetét. Részt vett benne a város intelligenciájának színe-java. Sándor Béla főispán hivatalos elfoglaltsága miatt írásban fejezte ki jókívánatait. Jelen voltak: *Fejér Gyula* apátplébános, *Schmausz Endre* alispán, *Cséhás Benő* polgármester, *Széchenyi József* törvényszéki elnök, *Czirfusz Ferenc* kir. tanfelügyelő, *Dömötör Pál* járásbíró, *Kupuszarevits Lyubomir* gör. kel. plébános, *Ribiczey Ádám* h. pénzügyigazgató, *Zsulyevits Ernő* keresk. isk. igazgató, *Vukicsévits Miklós* a szerb tanítóképző intézet igazgatója, *Medvezky Zsigmond* folyamammérnök, *Szentmiklósy Dániel* vasuti osztálymérnök, a csendőrség, adóhivatal, a helybeli népiskolák képviselői, s még sokan a helybeli intelligenciából, továbbá nagyszámu hölgyközönség. Megjelent az ünnepeltnek egy régi jó barátja és volt kollegája is *Sas Bertalan* eperjesi kanonok, valamint leendő veje, *Mészáros Lajos* fehértemplomi tanár.

A torna-terem három homlokzati ablakja közül a jobb oldali piros, a középső fehér, a baloldali zöld színben pompázott. A jobb és baloldali ablakban volt a szükséges uralgó kör olajnyomatu képe; a középsőben csingótt Gerevics Gusztáv 30 év előtti arcképe örökzöld mezős rózsza koszoru keretben, mellette „Árpád” és „Álmos” bronz szobra, alatta széles kék szalagon a következő chronostikon:

PAX. DECOR. AC. VIRTUS TOLLUNT SE. LVSTRA
MAGISTER.

Tíz órakor *Szól Sándor* tanárral a kar egy nyolc tagból álló küldöttsége ment az igazgatóért, hogy az ünnepre meghívják. Az ünnepeltet dörgő éljenekkel kísérték a chronostikon alatt kijelölt helyére, miután a tanári kar jobbról s balról félkörben vette körül szeretett igazgatóját.

Az ünnepséget a gymn. ifj. dalos köre nyitotta meg szabatosan előadott „Felköszöntő”-jével. Utána *Jeszenszky Dezső*, a tanári kar érdemes veteránja üdvözölte a kar megbízásából a következő lelkes beszéddel:

Tekintetes igazgató ur! Nagyrabecsült barátom!

Kartársaim engem biztak meg azzal, hogy a mai napon üdvözöljelek ünnepi beszéddel. Szívesen vállalkozom megbízásuk teljesítésére; mert hiszen csak a magam kedélyhangulatát kell őszintén kifejezmem, hogy az övéket is híven tolmácsoljam: megannyian, kik vezetésed alatt egy zászlót szolgálnak, egy szívvel egy lélekkel meg-egyezvén abban, hogy tanári és nevelői pályád harmincadik évének utolsó napját ünneppé kell avatnunk. Magyarazzam-e, mi keltette ezt az érzelmet bennünk, mi érlette meg ezt a megegyezést közöttünk? Okadatolása végett legyen elég az ember kiírhatatlan és épen azért mindenkor és mindentől megnyilatkozó tulajdonságára utalnom, hogy életének mindama mozzanatait ünneppel jelöli meg, melyekről érzi, hogy a köznapi élet kicsinyes gondjai és örömei, apró esélyei és szenvedései följött gözköréből, az igazi életcélok, eszmei feladatok örökké üdítő és éltető atmoszférájába emelik. Hogy a mai

nap ilyen mozzanata életednek senki sem kételkedhetik, ki kedélyed fogékonyságát, gondolkodásod fenköltőségét, törekvésed nemességét csak némileg is ismeri. Hiszen egy-egy eltűnő év utolsó órájának megkondulása is kelt már mély megilletődést, komoly gondolatokat, ünnepi hangulatot még durva lelkekben is: hát mennyivel inkább annak a napnak megviradta, melynek elmúltával azt mondhatja valaki magáról, a mit te mondhatasz magadról: a rám bizott munkát elvégeztem, elbecsületesen, legjobb akaratom és tudomásom szerint.

Kire ily nap virad, ünnepe, akarva nem akarva ünnepe, mert kedélye dagadó érzelmárja kiragadja a hétköznapi sorából és viszi, ünnepi mezt vetvén lelkére, ova fel, hol a megtisztult hit fenséges temploma áll, melyből tömör akkordokban zeng fejele a szivetrázó szózat: ember! kitűzj és bizza bizá! ki eszméjéért, meg nem hal! Te hallod e szózatot. Neked ezért ünnepe a mai nap.

De ez a szózat mihozzánk is elhat onnan fölülről, mert mi veled ünnepelek. Amde csak az az igazi ünneppnap melyen valóban épülünk. Hát nem is öltöttünk mi azért ünnepi díszet, hogy veled színezzünk, hanem hogy komolyan építljünk. És érezzük is már a mai nap muló óráinak maradandó malasztját. Avagy látva téged 30 évi igazgatói gondokkal is súlyosított tanárkodásod után testi és szellemi erőd teljében, kedélyed nyugodt derülttségében, tehát mindannak birtokában, mi legkönnyebben vész el az élet viharáiban és a mit, ha egyszer elveszett, semmi sem pótol, látni téged ekként: lehet e valaki közöttünk, ki ezután is elhiggye, hogy Isten haragja tette azzá, a mi: nevelővé?

Ha ki akarunk tüntetni, gyertyához hasonlíttanak bennünket, azt mondván felőlünk, hogy világítunk önmagunkat emésztvén. Te egy emberöltő óta világítsz és mégsem emésztetted föl magadat. Féltre hát sopánkodó kishitűség! A mi pályánk munkaterhe elviselhető, a nélkül, hogy időnek előtte össze kellene alatta roskadni; mert ime sulya 30 év alatt sem törti meg a hivatására rátermett férfit. Hogy erről meggyőződöttünk: ezért meg nekünk ünnepelek a mai nap.

De életed ma felállított mérföldjelzője egyszersmind mutatója annak az utnak, melyen mindnyájunknak, rang és vagyon, hivatal és kereset, nem- és korkülönbség nélkül kell haladnunk, ha azt akarjuk, hogy életpályánkon ne unalom és nemakaródzás dudája nőjön, hanem munkakedv és tiszta öröm virága nyíljen. Azt olvassuk ki ennek az utmutatónak a feliratából, melyet 30 év tapasztalata rávésett, hogy életünknek mindig legyen célja, de célunk sohasem legyen az élet. A te életednek mindig volt célja. Azonban nem én vagyok hivatva életcélod megvalósítása közben szerzett bokrós érdemed méltatására. De annak illusztrálására, miként kell kitűzött célokért buzogni, legyen mégis szabad, multad egy epizódjáról megemlékezmem, melyet elbeszélvén, a benne tanúsított magatartásod úgy tüntetted fel, mint magától értetődő, említtést alig érdemlő dolgot. Pedig nagy dolog volt. Még mint tanárt oly állásnak kínáltak meg, melyet a miénknél sokkal nagyobbak tart a világ, mert címeikkel, kiténtetéseikkel, előkelő ismerettségükkel kecsegtet, mire mi, társadalmunk szellemi napszámosai, nem igen tartatunk számot. Mindazáltal visszautasítottad ezt az állást, az e fölött ámulóknak megmagyarázván, hogy abban a rangsorozatban, melyet érdem állapít meg, az, ki állását emeli, sokkal előbbre való annál, kit csak állása emel. És hogy a kitűzött életél valóságában behozonyított törhetetlen hűség és ernyedetlen kitartás a kartársak szük körén túl is talál elismerésre, annak ékesítő tanubizonyságunk nagyrabecsült vendégeink díszes koszorúja, kiknek szíves megjelenését körülünkben, másként nem magyarázhatom, mint úgy, hogy nekik is ünnepelek a mai nap.

Intézetünk ifjúsága is ünnepe; de az már az ő dolga legyen, hogy szíve ünnepi hangulatát, a mai alkalomhoz méltóan tolmácsolja. Azt hiszem ebbeli kötelességének meg is fog felelni. Mielőtt azonban neki engedném át a tért, fogadd meg a tanári kar tiszteletének és nagyrabecsülésének őszinte kifejezését. Tisztelet-nél és becsületnél többet férfiak egymásnak nem adhatnak, egymástól nem várhatnak. Ez az egy van ugyanis a világon, mit érdemtelenség soha el nem érhet, bódoljon bár neki a félvilág; és érdemet mindég megkap, álljon

bár ellenségeinek millióiból az emberiség. Mert tiszteletet sem érdemtelenségre pazarolni, sem érdemtelőt megtagadni nem lehet.

Vége jó kívánatainkat is vedd szívesen! Neked, a nevelés és oktatás bajnokának mit is kívánhatnánk mást a mai ünnepe alkalmából, ha nem azt, hogy addig maradj szellemi és testi épségben, míg az ügyet, melyet még most is szolgálsz, a tökéletesedés ama fokán nem látod, hova pályád kezdetén, ifjúságod nemes hevében emelni akartad. Tudom, ennek megvalósulásának esetében megkönnyebbülten lépnel le a köztevékenység tuskés mezejéről, és meglegedten élveznéd élted majdan bekövetkező alkonyatát, melynek szelid fényét azonban, hogy az ég egyhamar ki ne oltsa szintén óhajtjuk, ősi szokás szerint azt kálva: élj soká, nagyon soká!

Igazgató a kar érzelmeinek „egyenes szívű” tolmácsolóját megcsókolt, s elerékegyülve köszönte meg a kar figyelmét, kiemelvén azt, hogy büszke arra, hogy ily testületnek, mely hivatása tudatában maga a megtestesített kollegialitás, vezetője.

Ezután *Falcione Árpád* VIII. oszt. tanuló szavalta el szabatosan s hatással dr. Molnár István Lajos tanár következő alkalmi „Ódá”-ját:

Azó' a harminc ósz levirult, hogy e
Hoznak virágát — miut Te hiszed: szemed
Fényét — nagy önfeláldozással,
Mesterileg neveled-tanított.

„Tiszteld atyádat” — isteni egy parancs!
Te nemzedékek atyja levél, Neked
Egy emberöltő tartozik, s mint
Szellemi atyja iránt, adósod.

Fenkölt önéretet környezi homlokod;
Kellemmel árad ajkadon a tanács;
Ihlett apostol szent hevével
Hirdeted a tudomány igéit.

Letűnt koroknak mithoszi hősein
Elénkbe fested példa gyanánt, mi tesz
Jóvá, derekék, s oktatásod
Meghiteled nemes életteddel.

Jertek, ti Hellász gyermekét isteni,
Műszak, herószok; jertek Olimpián
Győztes vitézek! Ünnepejünk
Kultuszotok jeles áldozóját!

Jer Plautus! élces bókkal üled meg Őt,
Ki megnövelte híredet itthon is;*
Vergil, Horác, az ősi virtus
Es pietas avatott becsűsét

Szép eklogába', dalba' köszöntsd! Ovid,
Catull, szereld fel kobzodat, és velünk
Foglald te is himnuszba Őt, ki
Szellemetek mibélénk lehelte!

Magasztos érzés tölti be szíveink,
Nyelvünkön eső bálofahász fakad,
Es lelkesült szavakba öntve
Száll az egek tehetős Urához:

„Élet balálnak Őre! ha kedveled
Ez ifjúságot: tartsd meg igen soká
Mélto helyettesed közöttünk,
S óvd vezetd erejét javunkra!”

Utána *Karl Lajos* VIII. oszt. tanuló üdvözölte az ünnepeltet a tanuló ifjúság nevében gondosan készített beszéddel. Mire igazgató az ifjúsághoz lendületes beszédet tartott, melyben főképp munkásságra és hazaszeretetre buzdította az ifjúságot, mert — mint mondá — a munka hatalom, melynek gazdagság jár nyomában, tőke, mely legbiztosabban, legdusabban kamatoz. Remegve fut előre az inség sápadt alakja, hogy fölváltsa helyét az önéretet s bőség okozta meglegedés. A munkálkodásnak legnagyobb rugója a hazaszeretet. A hazaszeretet és munkásság, mint egy fának hajtásai ölelkeznek egymással, melynek tetején hervadhatatlanul díszlik a diadonság, a boldogság koronája.

Az ünnepséget az ifj. dalkör rekesztette be a „Hymnus”-szal, melyet állva hallgatott végig a nagyérdemű vendégkoszoru.

*) Gerevics kiadta s magyarázta Plautus néhány darabját.

s „gollasch”-unknak szerepet juttatott az exotikus ételek között, míg a tepertős turós haluskát már nem tudta a maga vajba mártott süteményei közt meghonosítani.

Azt a finom árnyalatát az iz- és zamatbeli változatosságnak, amivel tele van a magyar paprika, hogy is értené és érezné át idegen gyomor? Arra a csimborasszójára az inyaró deliciának, amit — mondjuk — a szegedi paprika minden jóra való magyar gégében fejlesz: nem emelkedhetik se burkus, se polyák soha! Hisz a szegedi paprika világhírét dicsérik már az Oceánon túl is; a yanke, mikor ráfanyalodik, hogy megpirosítsa a levesét, nagyobb gyönyörrel cselekszi ezt, ha a kökter pincér szegedi paprikának keresztelt el a tengerentuli téglaport előtte.

Hogyne lennének hát mi elragadtatva ettől a mi specialitásunktól, mikor a keleti embernek joga van csettinteni a nyelvvel, ha fagyvas csevabjának az aromáját érzi?

A paprika legalább isten kegyelméből való gyümölcs, szebb és csábítóbb, mint amilyen Éva almája lehetett. Némelyik tiszteletreméltó példány előtt szeretné a kalapját levenni az ember; ezek a körtealaku, óriás karimájú, bazsarózsaképu csudák egészen magánkiült hozták azt, aki egyszer beléjük szeretett; izök édes, csiklandozva bízsergető és mégis irtalmas, nem öli ki-méletlenül az inyeskedőt, mikor az nem állja tovább a kísértést. Zöld korában úgy lehet ezt a nagy, édes paprikát enni, mint az almát; husos, fehérvirű rostja csak úgy ropog a kés alatt, a só egy picit átnedvesedik az eleven seb szélén s megcsillag rajta, mint a zuzmára, még mintha valami különösen kellemes éretni illat, akár a frissen levágott fű, szállna ki belőle...

Aki pedig kellenél jobban belebódul ebbe a magyar élvezetbe, azt észreérti egy másik fajta, a törpe mogyoró-paprika, melynek sima vérvörös, szinte kicsattanó pofácskájá sötét kárörömmel vigyorog ki a bokrok zöldje közül. Még a légy is ájulva hull le róla, ha boldomdórra végig talál rajta korcsolyázni; ember legyen a talpán, aki elég elszánt, hogy beleharap öngyilkosság szándoka nélkül; egyszerre mintha puskapor robbanna

szét a szájában s tüzes menykőszilánkok hasogatnak végig a torkát a füle dobjáig. Csupán a csücske egy ilyen kis paprika viperának elég arra, hogy gyöngébb idegzet számára lehetetlenné tegyen egy tá levest s zöld korában is van benne annyi erőszakosság, hogy egy pillanat alatt elnémítja a legbőbeszédűbb kortes ékeszlőlést is.

Mindaz a jóság, zamat, édesség, erő, kegyetlenség és inyesiklandó szépség benne volt abban a bácskai paprikában, mit a vén gojzer elibénk tálat vala a vadászát után.

Arkádiai egyszerűséggel és félelmes étvágygal telepedék meg a puskások hada a fűre plántált óriási vasbogrács körül, hogy fa- vagy cinkánállal halássza ki a sárgavörösen gyöngyöző paprikáslé közül a jó szívós húsdarabokat.

Három szekér keresztül-kasul állítva az uton s le-szerelve; a lovak a kasból falatozzák a szénát, vagy tarisznyás abrakot zabálnak; vadászholmi elszórva itt is, ott is, egy tarisznya, rajta keresztüldobva a kilőtt puska; arrább egy pár száradó bagaria, a gazdája fehériben sűtkérezik a napon, ugy szárítja magát, nem k li neki most csak egy markos bába, aki megkenegesse elvannayadt hátát. S a szilvafa szegényes árnyékában, ahol a gyér levelek közt pásztásan hull ránk a nap meleg sugara, összedugjuk mi többiek a fejünket s meglegedetten szűresőlgéjük a bácskai paprikás esszenciáját.

A vén gojzerek van gondja rá szakadatlanul, hogy ki ne trüljön a talpatlan pohár, melynek mindig kézben kell lennie, különben feldőlné kincset érő tartalmával együtt.

De csak nincs ilyen komedencia több a világon, sóhajtnak célszatosan összekacsintva, amint már kezdünk betelni a sok jóval.

— Az szigorú! — pattan fel önelégülten a mocsárkirály és nagyot csuklik egészségünkre a talpatlan pohárból.

Ugy tetszett nekem, mintha az ősi alkonyat pirosas fényében, valahol a mosorini rét rónája fölött, újra szólt volna a szélkiáltó.

„ITT VAN AZ ŐSZ, ITT VAN UJRA.”

Csevegés a divatról.

Lelohadt a nyár forró heve lassan, de immár érezhetően. A nap melegen, barátságosan árszítja még szét sugarait, de lassu leáldozása nincs már, az enyhe és barátságos nappalokat hirtelen váltják fel a hosszú s hűvös esték. A természet átalakult, s vele alakult át elmaradhatatlanul a toilette és ruházat is. Lássuk, mennyiben?

Nem vetköztét még ki teljes nyári jellegéből, habár a csipkeruhák és a szellős mousselinek kedves kora teljesen letűnt, de a nyár kedves emlékeinek minden erejével védekezünk még, és a sötét színeknek, s a nehéz szöveteknek ideje még nem kerekedett felül. Ezen átmeneti idő, mely az évszakok fordulásával mindannyiszor ismétlődik, a divatra nézve igazán rendkívül érdekes időnyé fejlődött. Ezen átmeneti időszak divatjában van bizonyos eredeti eszme, valami zsenialis, kedves kacérság; s valami különös, elragadó bájoság van e nyár-ősz, féltőlletekben, melyek nem mondanak le a nyárról való édes visszaemlékezésről, s a közeledő télnek sejtésétét nem képesek elpalástolni.

Ez az érdekes ideje ama szellős, színes selymekkel bélelt csipke-pányóknak, azon különféle, kacér, fantasztikus felöltöknek, azon kifogyhatatlan kalapjódonságoknak a leteleményesebb színösszetétellel, diszítve ezérfele, tarka, feltűnést kereső csecsebecsékkel, melyek megállítják a sétálót a divatnak kirakatját előtt, s édes epekedéssel, ábrándos vágyakozással töltik el.

Ugyan ez az érdekes ideje annak, amidőn az ipar új eszméket telepít meg a divat széles élethe, s előkészíti a tél izlését. — Így ismét előtérbe lépette az oly sokáig elbanyagoltan levert struccmadár tolladist, amely bizonyos lágy, festői vágyakat keltő vonást nyújt a tolettének. Már a szoknya alsó szegélyét, a derek kivágott szélét, az ujjak, de sőt a keztyű és szatínbőr-ből készült társasági cipők szegélyét is struccolladisz övezi. A hajék is csak struccoll; színe gyengéd, lágy, nem ríkött. Mindenfelé tolladisz, amerre csak tekintünk.

Melléklet a „Bácska“ 79-ik számához.

Az ünnepek maradványai emlékeire a kar testületi leg felényképezte magát.

Este az ifjúság *fáklyásmennettel* tisztelte meg kedvelt igazgatóját, melyben az összes tanuló ifjúságon kívül szép számu közönség vett részt. Az ünnepeket Sztrilich VIII. osztályu tanuló üdvözölte, mint az ifjúság atyját; továbbá az ifj. dalkör énekelte. A menetben mintegy 70 fáklya és lampionos vett részt.

Esti 8 órakor 48 terítékü közveasora volt az Elefántban; a kar részéről Szól Sándor üdvözölte az ünnepeket, Malesevit Miklós meg a vendégeket. A közveasora fényét nagyban emelték a sikerült tosztok szellemi színpokái. Felköszöntöt mondtak még: Molnár István dr., Jeszenszky Dezső, Dömötör Pál, Sass Bertalan, Fejér Gyula, dr. Pavlovits Simon, Temesváry János dr., Rácz Soma (latin nyelven), Szondy Máttyás, Mihajlovics Endre, Buday Gergely, Zsuffa Vince, sat.

A különben is fényesen sikerült közveasora kiemelkedő pontját képezte a nagyszámban érkezett üdvözölő sürgönyök felolvasása. Sürgönyileg üdvözölték az ünnepeket: Berzeviczy Albert kultuszminiszteri államtitkár, Leovey Sándor kultuszminiszteri tanácsos, Platz Bonifác dr. főigazgató, Firezák Gyula püspök, Pásztor kuriai bíró, Pálffy orsz. képviselő, számos gymu. igazgató és tanár, valamint számos tisztelője.

A kedélyes közveasora a hajnali órákban végződött s ezzel együtt az ünnepek is.

Kívánjuk, hogy maradjon még sokáig a zombori gymnasium szakavatott vezetője s tüzzön majdan homlokára az elismerés amarant-koszorút.

Helyi és megyei hírek.

Kinevezés. Dr. Radány Dezső, szabadkai kir. törvényszéki jegyzőt a király öfelsége a topolyai kir. járásbíróshoz albróvá nevezte ki.

Kinevezés. Dr. Beczásy Gyula, torontálszigeti községi orvos, Bajára városi orvossá nevezetett ki.

Kinevezés. Dr. Oláh Béla orvos, városunk fia, a 22-ik számú cs. és kir. helyőrségi kórházhoz tényleges államanyu főorvossá nevezetett ki.

Új doktor. Havel József, dr. Havel József helybeli kir. törvényszéki orvos fiát, a budapesti tud. egyetemen a napokban az összes orvostudományok doktorává avatták föl.

Nyugdíjazás. Ueber Vilmos, várakozási illetményel szabadságot honvéd alezredes, a mi honvédszázalajunknak hosszabb időn át volt parancsnoka, végkép nyugalmába vonult. A hivatalos lap egyik legutóbbi száma közli a nyugdíjazást s egyben közli azt is, hogy a király öfelsége Ueber Vilmos alezredesnek, hosszú és sikerdus katonai szolgálatainak elismerésül ez alkalomból a címzetes ezredesi rangot adományozta.

Üzvedés sz. kir. város legfőbb adót fizető jövő évi törvh. biz. tagjai között első helyen áll Dunygerszky Lázár földbirtokos 7973 frt 76 kr egyenes államadóval és utolsó helyen Königsztadtler János kereskedő 473 frt 09 krral.

Az ó-sztopári pusztáugye végelezeve van teljese. Haasz és Deutsch budapesti lakosok mint vevők nevében e hó 4-én vette át megbízójuk a nagy birtokot.

Az ország cimere. A belügyminiszter körrendeletben közölte a vármegyei alispáni és a városi polgármesterei hivatalos az ország cimereinek használatára feljogosított cégek, egyletek és intézetek 1890. végéig terjedő lajstromát s egyuttal fölhívta azokat, hogy e lajstrom alapján szigorúan tegyenek eleget ellenőrzési kötelességüknek.

Felolvasás. A bajai kereskedő ifjak egylete 1892. évi október hó 15-én, szombatón, új helyiségei megnyitása alkalmából, felerészben a bajai főgymnasium ifjúsági segélyező egyesület, felerészben saját könyvtára javára táncal egybekötött felolvasási estélyt rendez. Műsor: 1. Megnyitó beszéd, tartja az egylet elnöke dr. Lemberger Ármun ur. 2. Az éghajlat befolyása a szellemi életre, felolvassa ft. dr. Horváth Cyrill, főgymn. tanár ur.

Halálozás. Jánosfy Antal zentai kir. adótárnok e hó 4-én szélhűtés következtében meghalt.

A szövetek sokfélék. Legnagyobb tért a Changean színűek hódítottak el. Vannak szövetek, melyek hat színt egyesítenek magukban, amelyek egymás mellett különben meg nem állhatnának, s így mégis fedik egymást, s harmonikus, a szemnek jól eső egyöntetűséget adnak. Selyemszövetek szintén keresetségek örvendnek, kiválóképen nagy kocka szövetű schottikus selyem minták, melyek ujjak, szalagok s reversek gyanánt előszeretettel alkalmaztatnak. Közkeveltségnek örvendenek a velour szerű szövetek, melyek kontraszt alapon függőlegesen, vízszintesen avagy diagonálisan sávok. Új s tetszetős szövetem a velour éclair, sötétzöldes alapon többnyire aranyárga vagy vörös villámcsikázást utánzó csipkézett vonalakkal.

A legkedveltebb mintázottsága a szövetnek: pálna, kagyló, félhold, apró pontok s tojásdad körök; igen izléesek azonban a sima egyszerű szövetből készült ruhák is, melyeknek újjai és draperiai hasonló alapszínű changean-bársony, vagy selyemből készülnék.

A derék szabásában változás állott be. A hosszú derék kezd tért vesztetni, s helyét kényelmesebbnek a természetesebbnek engedni át, amennyiben a természetellenes, eltorzító, feszes, kényelmetlen, magas páncél-derekűzők, amelyek különösen nálunk vidéken tulzott magasságban bordattak, lejárják immár magukat; mellőzése ugyan egyelőre nagy elterjedtsége miatt csak lassacskán fog történni; az előkelő izléesel bíró bölgy azonban már most sem használja. Ugyanígy száműzve van az uszály is az utcáról, s az öt megillető birodalmába, a szalonba utasítottat; itt is azonban csak mérsékelt hosszúsággal fog fellépni s tetszeni, anélkül, hogy multságából veszítene. Az utcai ruha alól a láb kedves kacérsággal fog kikapkodni, legfeljebb gyengén éri a földet.

A derült őszi napok tartama alatt sokféle azon könnyed, lebegő geureban készült felöltök lesznek láthatók, melyeknek szabása a gallér és fichu között mozog. Különböző színű szövetekből, selyemből vagy velourból készülnék. Jaquetteken szövet s bársonygalérok alkalmaztatnak férfias façonnal. Nem kevésbé

Város és a kolera. Ama veszély ellenében, mely most már Budapestről fenyegeti az ország minden vidékét bugzó és lelkiismeretes tevékenységet fejt ki városunk hatósága is. Az egészségügyi bizottság mindjárt a Budapestről jövő legelső hítelek után, e hó 6-iki ülésében, járványbizottsággá alakult át s most már mint ilyen működik. A vasuton közlekedő utasok hozhatják magukkal legkönnyebben mifelénk is a ragályt s ez okból az utasok között netán előforduló gyanus megbetegedésekre való tekintettel a szanisitsi uton, a vaspályán tul, egy lakházat bérletet ki s folszólították a vasuti állomásfőnököket, hogy a vasut koleragyanus betegeit haladéktalanul ideszállíttassa. Ennek a betegháznak ápolója is van már, a mennyiben a kórház volt ápolója fogadtatott föl erre. A bukováci szállásokon — a mint tudjuk — kolerakórház van. Ennek fekvését azonban a főorvos messze találván, intézkedés tétetik egy közelebbi kolerakórház berendezése iránt. Az e hó 4-iki járványbizottsági ülés a főorvos indítványára elhatározta, hogy a köztisztaság szigorú ellenőrzése céljából utcai biztosok alkalmaztassanak és pedig e célra a rendőrök fogják igénybe venni s fölhívta a rendőrkapitányságot, hogy a város belterületén minden disznóhizlaldát vizsgáltsan meg s a hol a telek kicsinysege, a levegőtől való elzártsága vagy egyéb körülmények kívánják, azt tiltsa be. Ugyiszintén ellenőrzendő a zöld gyümölcs elarusítása; tilos a város belterületén egy egy udvarban 10 nél több birkát tartani; az artzei víz használatát ajánlja a bizottság s a Banát külvárosban lévő falazatlan kutak vizét használni tilos; ezeken kívül ellenőrzi a rendőrség a koesmák és középületek szigorú fertőtlenítését s az orvosi teendők végzésére még egy kiegészítő orvos alkalmazását is elhatározta, a ki dr. Duchon János személyében el is foglalta ideiglenes állását. — Láthatni ezekből, hogy a városi illetékes közegek minden szükséges teendőt megtesznek, csak hogy távol tartassék a veszély s a mennyiben netán fölkeresne bennünket is a járvány, ne találjon az készületlenül bennünket. A járványbizottság tegnap délutára ismét össze volt hívva.

Esküvő. Dr. Csillag Károly, szabadkai ügyvéd-jelölt, e hó 16-án vezeti oltárhoz Szabadkán Braun Flóra kisasszonyt, Braun Jakab leányát.

Az első fejezet. Egy regénynek az első fejezete. Lejátszódott minálunk. Es azt mondják, hogy Zombor unalmas és száraz egy város. Már pedig a hol a regény a való életben is lejátszódik, ott nem lehet unalmas viszonyokról panaszkodni. Kedden kellett volna egy esküvőnek megtörténnie a helybeli rom. kath. templomban. A menyasszonyi ruha elkészült, a koszorú is meg volt s a leány szülői már a lakadalmi sítteményeket is előteremtették, meg a vendégeket is meghívták. Szóval minden megvolt, csak a menyasszony öröme tűnt el. No de ez nem is olyan különös dolog, mert hiszen a menyasszonynak rendszerint illik szomorúnak lenni. Hanem hát ez a szomorúság olyanféle volt, a melyre a nóta azt tanácsolja, hogy

„Koszorúból tepj ki egyet,
Tépd ki azt a nefelejeset...”

Ki is tépte a leányzó, azaz hogy elhajtotta az egész koszorút, sőt még a menyasszonyruhát se vette föl. Kedden kellett volna az esküvőnek megtörténnie s kedden reggel minden rendin volt a lakodalmis házbán, csak a menyasszony — tűnt el. Mikor észrevették a hibát, akkor már másnak a karjában turbékol a galamb. A lakodalom persze elmaradt s ezzel a regény első fejezetének is vége szakadt. A folytatás következik, most játszódik le odakint az életben.

Tanítók gyűlése. A Bács-Bodrogh megyei apatini kerület községek tanítói-köre f. évi október hó 12-iki napján Monostorszegen fogja rendes őszi gyűlést megtartani. A gyűlés sorrendje: 1. Gyakorlati tanítás: Tartja Horváth József. 2. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Felolvasás a természettudományok köréből. Harmadik rész. 4. A történelem gyakorlati tanításának módja. Második rész. 5. A tavaszi gyűlés helyének kijelölése. 6. A következő gyűlésen tárgyalandó tételek és a munkálkodók kijelölése. 7. Indítványok. A gyűlés 9 és fél órakor veendi kezdetét.

Borzasztó halál. Zsabyáról írja levelezőnk: Borzasztó eset tartotta szeptember hó 29-én este 8—9 óra között községünk lakosságát izgatottságban. Mindenfelé szaladt a nép, de hogy tulajdonképen mi történt, mit jelentsen e csöndület, senki sem tudta megmondani. Mig végre a katasztrófa színhelyére érkeztem s ott valóban hajmeresztő kép tárult szemem elé. Plávsin Szima, községünk egyik legderekkabb fiatal polgára, vértől borítva, halva feküdt az ut közepén, lovai által lett agyonhurcolva. A szivetrázó esemény következőképen történt: Plávsin épen az utolsó kocsi kukoricát vitte baza a szántóföldről. A kálváriahegyen azonban a kocsija elé fogott tüzes csikai valamitől megbokrosodtak s vad futásnak eredtek. Hiába iparkodott Plávsin a lovakat megfékezni, nem lehetett. De szerencsétlenségére egyensúlyt is vesztvén, a kocsiról fejével lefelé bukott, a kerek közé jutott, lábai meg a gyeplő és hámban megakadtak. Így hurcolták őt a lovak majdnem a piacérig. Este volt, az utcák ilyenkor üresek, mert a nép az udvar hátulján vig danák között bántja a tengerit. Plávsin fia kiabálva rohant a kocsit után, de a száguldó paripákat utol nem érthette. Fischer Gyula kereskedőnek feltűnt a gyorsan haladó gazdanélküli terhes kocsi, többet magával kirohant a boltból, kantáron ragadták a lovakat, gyorsan levágták a hámoikat, így végre megállt a kocsi. A boldogtalan Plávsin feje szét volt zúzva, agyveje kifreccsent, testének többi része is össze volt törve s roncsolva. A gyorsan érkezett orvosi segély a szegénynek már fölösleges volt, mert a halál már jó negyedórával előbb beállhatott. Temetése másnap a lakosság nagy részvéte mellett ment végebe. Özvegye s öt korai árvaságra jutott gyermek siratja a borzasztó halállal kimúlt atyát.

Körözés. A szabadkai kir. törvényszék kerestet egy Kalina János nevű embert, aki ellen lopás büntetése miatt folyik ott az eljárás. Kalina János eltűnt s a szabadkai törvényszék most fölhívja a batóságokat, hogy föltalálása esetén hozzá szállítsák a bűnöst. Hivatalos személyleírása így szól: r. kath., 46 éves, közép termetű, haja gesztenyeszín, szemei sárgák, bajusza vörnyeges, vastag, hosszú, orra rendes, szája szabályos, fogai épek, beszél magyarul, németül, dalmátul, nap-szamos.

A vasuti tisztviselők fizetése. Az államvasuti alkalmazottak helyzetének fokozatos javítása szempontjából figyelemreméltó rendszabályt vett célba a kereskedelmi miniszter. Akként szándékozik ugyanis javítani az alkalmazottak helyzetét, hogy már a jövő évre tetemes nagy — közel kétszáz ezer frtnyi — összeget vett föl előléptetésekre, illetőleg ezen összeg erejéig emeli az állások számát azon fizetési osztályokban, melyekbe azon személyzet előléptendő lesz, amelynek leginkább indokolt a fizetésnek javítása. Ugyane szempontból indulva ki, jelentékenyen csökkentette a miniszter a legkisebb fizetéssel javadalmazott — hatszáz frtos — hivatalnoki állásokat s majdnem harmadfélszáz ily állást magasabb fizetésivé alakított át.

Városi ügyek.

Városi közgyűlés. Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottsága f. évi október hó 8-án délelőtt 11 órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart. Tárgyak: 1. Zombor sz. kir. város kegyuri bizottságnak megkeresése a rom. kath. kistemető kibővítése céljából 6000 □ öl terület átengedése iránt. 2. A kövezetvám és helypénzszedési jog bérbeadása céljából megállapítandó árlejtési feltételek. 3. Az államvasutak igazgatóságának megkeresése a helybeli vauti állomáson szedett kövezetvám díjak tárgyában. 4. A kiküldött bizottság jelentése a kövágóhidhi borszáritás tárgyában. 5. Járványbizottság javaslata a köztisztasági szabályrendelet módosítása iránt.

Művészet és irodalom.

Vértesi Gyula elbeszélései. Vértesi Gyula, a hazai irodalom terén méltán szép nevet vívott fiatal író és publicista, lapunknak is kitűnő munkatársa, egy

Jean Tsamangeau látja ezt. Sárga fényel beikázott szemében a kajánság fekete ördöge jár hullámosan vonagló talpakkal indián harci táncot.

Rajta! — kiáltja ebének. Hangja süvölt, mint halottevő hiénáé, mely egy szir király fülét tartja sárga foga között.

Az eb ugrik. Üvölt. Rohan. A fák reszketve vonják be lombjára. A vándorlegény keblét a félelem vasboronájának vércsecsőrei szakgatják.

Egy pillanat még... A vándorlegény egybeolvad az ebbel. Vértzapor száll szét körülötte. Husdarabok jajgatnak még.

S egy fagyasztó gunykacaj basítja át a szakállbázi csendet, mely megsiketülve ájul a borzadalmas tragédia véremezejére.

Petőfi Sándor.

Eb és farkas.

Ég a nap a mező felett,
Harangoznak mindjárt delet.
A juhász a szüre hátán,
Szanaszójel a sok bárány.

Ámde mig a juhász horkol,
Farkas ugrik a bokorból.
Farkas, azaz vándorlegény:
Báránra éhezett szegény.

De im a komondor mordul,
Mint az istennyila fordul...
Mire a juhász elérte,
A csavargót széjjel tépte.

Arany János.

A legénygyilkos.

Szakállházánál a fű tetején
Érte a sors el Csóka Matyit,

Flesch Fanny.

VÁLTOZATOK.

Különböző nagy írók egy themáról.

A thema: Egy juhász-kutya szétépt Szakállháza mellett egy vándorlegényt.

Hugó Viktor.

A szakállházai vérmező.

A kutya vad. Juhokat őrző oroszlan. Gazdája vadabb. Oroszlánt őrző ördög.

Ezen ördögnek Jean Tsamangeau neve.

A nap tüztengerbe vonja vakító szemeit. Fűszálak hajlongnak. Harmat roppan a virágra. A kövecskék ásitognak. Az éj lenn a föld mélyében gázsrubába ölti karmait.

A dombtetőn a tüztenger háttéréből vándorlegény emelkedik föl. Cipői fáradtan sírnak. Botja göresökben vonaglik. Rogyásra készülő inait tovább menésre biztatja a falu távol tornya.

uj elbeszélőkötettel lép ismét a közönség elé. Lapunk olvasói is jól ismerik tehát Vértési Gyulát, kinek erőteljes, zamatos tolla, mely mindig a valódi életet festi, joggal szerezte meg tulajdonosának széles körben a kedveltséget; olvasóinknak a legmelegebben figyelmébe ajánljuk a „Sebek“ c. elbeszélés kötetét, mely őt, az életből merített pompás elbeszélést tartalmazni és melyről a következő felhívást bocsátja ki a szerző: „Sebek“ címmel 15 sűrűn nyomott iven egy kötet elbeszélés hagyta el a sajtót, a melyet az olvasó közönség szíves figyelmébe ajánlván, egyszerűen azt jegyzem meg, hogy ebben a kötetben is mint eddig megjelent, s úgy a sajtó, mint a közönség részéről nem közönséges érdeklődéssel kísért dolgozataimban, az igazi életet próbálom festeni, őszintén és tiszta realizmussal. Sebekről szól a könyv, melyeket az életbarokban kapnak és adnak az emberek, láthatatlan sebekről, melyek nem vérenek, de mégis legjobban fájnak. Nem érthetetlenül filozofáló alakokat, s tüneményeszerűen regényes és egyszersmind hihetetlenül szőtt meséket talál e kötetben az olvasó, hanem igazi embereket, emberi hibákkal, emberi erényekkel, a kik nem csattanós pointeok, de szívük, szeszélyük hamisítatlan sugallata szerint cselekednek. Szóval emberi küzdelmeknek hű és igaz leírását óhajtottam nyújtani. Hogy célozom sikerült-e vagy sem, azt mások feladata elbírálni, én csak azt tudom és érzem, hogy helyes uton járok mikor tollammal a nemes értelemben vett realizmust szolgálom. Nem elbizakodottság mondatja ezt vélem, de az irodalmi működésemet figyelemmel kísérő sajtónak eddigi elismerése, melynek bizonyára csak kisebbik része illetett engem az író s a másik nagyobbik része azt az irodalmi irányt illette, melyet követek. És végezetül még egyet jegyzek meg, azt, hogy ebben az új kötetben is a magyar társadalmi életnek, s a magyar középosztály alakjainak rajzát fogja találni az olvasó, s könyvemnek nem csak nyelve magyar, de alakjainak lelkületét és gondolkodásmódját is legalább igyekeztem ilyennek festeni. Magyar földről, magyar emberekről szól ez a könyv, s nem magyarul beszélő, francia, angol vagy német regényekből áttitelt idegen gondolkodású alakokkal van tele, és a háttér sem külföldi imitáció, hanem a magyar társadalom a maga összes hibáival és erényeivel. A könyv tizenöt iven jelent meg, díszes kiállításban s öt elbeszélés van benne: A megölt lélek. Az idealista. A becsületlen ember. Lajos ur hangulatai. Egy gyöngye pillanat. A nagyterjedelmű finom velin papíron nyomott díszes kiállítású könyv ára fűzve: 1 frt 50 kr., diszplédány ára pedig tetszés szerinti színű bőrkötésben arany nyomással 2 frt 50 kr. A mű bolti ára fűzve 2 frt, diszplédányban pedig 3 frt lesz. Gyűjtőknek öt megrendelő után egy fűzött tiszteletplédányt, tíz megrendelő után pedig egy diszplédány tiszteletplédányt szolgálok. A megrendelési iverket a pénzzel együtt kérem nevére címezve a „Debreceni Ellenőr“ szerkesztőségébe eljuttatni, honnan a könyvek azonnal szét fognak küldetni. Vértési Gyula a „Debreceni Ellenőr“ politikai napilap felelős szerkesztője.

Október hatodika.

— Visszapillantás a múltba. —

Alig hogy nemzeti ünnepeink egyik legszebbikét tiltuk meg, alig hogy a messze távolban elégedő nagy hazánkfa iránt szeretettünk és tiszteletünk kifejezése által hálánkat igyekeztünk leróni, — az örömből, az ünneplésből a szomorúság, a hazafini fájdalom örvényébe sodor a keserű mult; elnémul ajkainkon az üdvívalgás, szívünk öröm-dobbanása lecsillapul s némán járulunk a Mindenható oltára elé, hogy csendes imát rebegejünk a martyrokért. Imát rebegei érettük, szívből fakadó imát! Hisz a legszebb s legnemesebb eszmének, a „szabadságnak“ martyrai voltak ők s e mellett áldozatai a legvadabb bosszúnak s a kegyetlen zsarnoki kéznek. Abban az időben éltek, annak az időnek voltak szereplő fiai, a mely idő hazánk történetében minden dicsősége mellett szomorú korszaknak van feltüntetve. 1848 és 1849! Milyen fájdalmasan esik e két számot kiejtünk, s mégis milyen büszkének kell lennünk ezen évek történetére. Azon százados küzdelmek tanúsága szerint, melye-

Vándori uton ment a legény,
Mely bizalomra, hitre tanít.

„Merre a cél, mit lábaddal elér?
— Így a juhász szólit gunyosilajan.
„Arra, a merre kedvesem él,
Merre fehérlő hajloka van.

„Vissza te balga, te, már enyim ő,
Szíve szerelmét nekem adá,
„Vessz nyomorult hát vesszen e nő
Így felülvölte, így zokogá!

S gyilka kivillan, ökle feszül;
Rárohan és szól: Halj, nyomorult,
Ám mordul az eb s ő földre terül,
Vérfagyottra az éj köde hullt.

Zola Emil.

A lakoma.

A nap sütött a mezőn. Zsiros birkák csámcsogták a buja legelő zöldjét. A birkák mögött egy szeplős arcú, rőt hajszu bagóztott némán s olykor egy pillantást vetett összeapott szőrű vadtekintetű komondorára, mely lábai előtt többszörösen kiadott és benyelt emészthetetlen csontot akarta csillapítani éhkinjait.

A magas burján között ekkor egy verejtékkal el-lepelt, rongyokba burkolódzott vándorlegény jelent meg, s amint meglátta a juhászt, a vakarózást pillanatra el-hagyva, gondolatokba merült.

Az eb is megpillantotta őt. A vadállat fölébredt a gyomrában. A verszagt megérezve, rárohan és a kö-vetkező pillanatban habzsolva ette az ökölnyi nagysá-gokban kitépett huscáfatokat, csak olykor-olykor vetve egy pillantást a hollókra, amelyek egy távolban esellett öszvér combján a duzzadásig élvezék a természeté lakomáját, s most a friss prédára korrant meg a gyomruk.

Don Vigolo.

ket őseink a szomszédos hatalommal vívtak, a sok igaz-ságtalanság, mely hazánkat a koronás király félrevezetése folytán érte, mindig mély sebet ütöttek a hazafiak szívében, de végül is kimerülve a bosszu, ádáz küzdelembe, tes-pedésbe, téltenségbe süllyedtek. Nem törődtek semmivel, némán tűrték ős alkotmányunknak lábál való tiprását, s Mária Terézia szavaira oda seregett köréje, hogy a nyugati műveltség csábító egise s a bécsi légkörnek az akkori viszonyok szerint mételező hatása alatt el-idegenedjenek hazájuktól, ne érezzék magukat jól ott, a hol — az évszázados küzdelmek folytán indokoltan — oly nagyon elmaradtak a nyugattól. Látszólag roha-mosan közeledtünk a kavargó örvény felé! De meg-mentett bennünket mégis az a lángoló szeretet, melyet minden magyar hazája iránt érez, s amelyet soha meg nem tagadtak.

Lassan kezdett forni az elégtelenség, s azután mind nagyobb és nagyobb vehemenciával tört elő, úgy, hogy végre 1848-ban megteremté az első magyar felelős miniszteriumot.

Meg volt tehát a rég óhajtott szabadság, meg volt minden, a mit kívántunk; de az öröm csakhamar korai-nak bizonyult be. Azok az ádáz kezek újra elkezdtek működni, nem kimélve nemcsak semmiféle nemes ézel-met, eszmét, hanem sárba tiporva legszentebb jogainkat, megvetve törvényeinket s a hosszú évszázadok viharjai által szentesített alkotmányunkat!

Mint az álmából felriasztott oroszán, oly hévvel, tüzzel kapott nemzetünk fegyverhez, s csatát csata után diadalmasan kiállva, az egész világ bámulatát vonta magára. Mennyi lelkesedéssel küzdöttek, és mennyi áldo-zatok árán! Es csak egy cél lebegett előttük! Nem ön-zésből ragadtak kardot, nem is saját boldogságukat és jólétüket akarták visszaszerezni — hisz el volt mindegyi-kük készülő a halálra, csak azt az anyaföldet akarták megvédeni, melyet őseink meztelen karddal s buzogány-nyal kezükben dicsőségteljes küzdelemben szereztek meg! Csak a természetnek parancsát követték, s nem akartak elmaradni az állattól, a mely élete árán is kész megvédeni barlangját, — fészket. És szemébe akartak nézni ezuttal egész energiával annak a hivatlan s tola-kodó vendégnek!

Tudjuk azonban, hogy az orosz nagyhatalom a győzelmet kiragadta kezükből. Egymásután tették le csapataink a fegyvert s egymásután adattak át váraink is, úgy hogy Komárom vár átadása után — mondhat-juk — már teljesen az osztrákok körmei közé jutot-tunk. És megkezdődött a reakció! Akik nem állottak az ifjú fejedelem nemes szívével leghevebb népetől pillanatra mindenféle ármány útján elidegeníteni s fenkölt szellemű gondolkodását tévutra vezetni, ugyanazok — élőkön Haynauval — nem riadtak most vissza a böhér-sereptől sem. Egyszer itt, egyszer ott ütötte fel tanyá-ját az ördögi bosszu, mindenütt gyászt és fájdalmat hagyva hátra a honfi-szívekben.

Vérkrónikának nevezti történelmünk e napokat, melyek közül a legborzasztóbb és legfájdalmasabb az első: október hatodika. Egyik legnemesebb szívű ba-zánkfia, Batthyányi, Pesten, a tizenhárom hős pedig az aradi golgothán e nappal fejezték be életüket. Nem vétettek senkinek, nem raboltak, nem gyilkoltak, csak a hazájukat szerették, s mégis a legborzasztóbb sors jutott osztályrészükül. Még a halál torka előtt is mily nemesen viselték magukat! Törhetlenül, büszkén állottak böhérai előtt s érzelmeik tisztaságában, szent céljuk biztos tndatában szívük utolszor is a — hazáért dobbant. Az anyaföld hálásan szivta magába alácsorduló vértüket s biztatva fogadta ölébe tetemeiket, mintha csak azt akarta volna mondani, — küzdöttetek értem, meg-haltatok értem, — nem hiába.

Es elnémult a haza földjén minden ajk kivégez-tetésük hallatára; mintha a vér is lassabban keringett volna az ereken! Némán tekintett mindenki az ég felé, kutatva, keresve e borzasztó bűnhődés okát; szótlanul, fájdalmasan néztek a hazafiak egymásra, s kebleikből egy mély, egyértelmű sóhaj szállott a magasba, — az elfojtott zokogás képviselőjeké!...

Az utókornak pedig, nekünk, a kik koronás kirá-lyunk nemes szíve folytán élveztük mindazt, a miért ők küzdöttek, — nekünk csak egy kötelességünk van: a vértanuk emléke iránti tiszteletünknek és határtalan kegyeletünknek és hálánknak imában adni kifejezést. Oda zárandokolni a nagy halottak sírjához és néma, csendes imát rebegei érettük!...

Krokodilus.

Közgazdaság.

Baromfi- és vadász-kiállítás Zombor-ban. A bácskai gazdasági egyesület október 9—13 ig Zomborban vadász-kiállítással kapcsolatos baromfi-kiállítást és vásárt rendez, melyen a földmivelési miniszterium kiosztás céljából fajbaromfiakat fog vásárolni. A baromfi kiállításra elfogadtatik mindennemű baromfi, házinyul, élő madár és felszerelési tárgy. A vadászkiállításra: kitömött állatok és madarak, aggancs, régi és modern vadászfegyverek, hálók, csapdák, stb. vadászati eszközök és felszerelési tárgyak. Programmot, bejelentő iver küld és felvilágosítással szolgál Rombay Dezső g. e. titkár (Zombor, Trefort-utca).

Baromfi-kiállítás és vásár. A Bács-Bodrogh vármegyei gazdasági egyesület Zomborban, a Vadászkiált szálló udvarán 1892. évi október hó 9-től 13 ig dija-zással egybekötött baromfi-kiállítást és vásárt tart. Ezen kiállításra, melyen a nagyméltóságú földmivelésügyi m. kir. miniszterium kiosztás céljából fajbaromfiakat fog vásárolni, elfogadtatik: minden fajtájú tyúk, gyöntyűk, pulyka, kácsa, lúd, galamb, erdei és szoba-madár, ten-geri nyúl, baromfiketrec-, ól-minták és tervezetek, baromfi-ól felszerelési tárgyak, baromfi termékek, segéd-eszközök és idevonatkozó irodalmi termékek. Helypénz, melybe a ketrec és ellátási díj is bele értődik: tyúkokért darabonként 20 kr, pulykákért db 30 kr, kácsákért db 30 kr, ludakért 30 kr, galambokért db 10 kr, mada-rakért db 10 kr, tengeri nyulakért db 20 kr, egyéb tárgyakért az elfoglalt terület négyzetmétere után 20 kr. A helypénz a bejelentéssel egyidejűleg beküldendő. A bejelentő iv pontosan kitölve a helypénzzel egyetem-ben legkésőbb október hó 5 éig Zomborba, a Gazdasági Egyesület titkárához küldendő. A kiállítandó állatok és tárgyak október hó 6-tól 8-ig bérmentve beküldendők. A kiállított állatok és tárgyak érdem szerint oklevéllel vagy pénzbeli díjjal lesznek kintntetve. Kelt Zomborban, 1892. évi szeptember hó 10-én. Schmausz Endre, elnök. Rombay Dezső, titkár.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1892. év május 1-től.)

Budapest — Zimony — Belgrád.

Budapest indul	2:25 éj.	7:35 r.	2:35 du.	9:50 e.
Kis-Körös	4:26 éj.	11:00 de.	4:57 du.	1:59 é.
Halas		11:48 de.	5:27 du.	2:55 é.
Kis Szállás		12:14 du.	5:47 du.	3:27 é.
Kelebia		12:34 du.		3:51 é.
Szabadka	5:46 r.	1:46 du.	6:26 est.	5:20 r.
Csantavér		2:11 du.		6:12 r.
Topolya		2:34 du.	6:59 est.	6:44 r.
Hegyes-Feketeh.		2:56 du.	7:16 est.	7:16 r.
Verbász-Kula		3:16 du.	7:30 est.	7:42 r.
Ó-kér		3:34 du.	7:46 est.	8:09 r.
Kiszács		3:51 du.	8:00 est.	8:32 r.
Ujvidék	7:34 r.	4:19 du.	8:23 est.	9:15 r.
Karlóca		4:41 du.	8:39 est.	9:47 r.
Zimony ér.	8:50 r.	6:21 est.	9:47 est.	11:56 de.
Belgrád ér.	9:00 r.	7:15 est.	10:05 est.	12:30 du.

Belgrád — Zimony — Budapest.

Belgrád indul	3:02 éj.	5:22 r.	8:00 r.	2:35 du.
Zimony	3:12 éj.	6:02 r.	9:00 r.	3:08 du.
Karlóca		7:14 r.	10:46 r.	5:42 es.
Ujvidék	4:39 éj.	7:37 r.	11:16 r.	6:38 es.
Kiszács		8:11 r.	11:38 r.	7:19 es.
Ó-Kér		8:23 r.	11:55 r.	7:45 es.
Verbász-Kula		8:35 r.	12:18 du.	8:17 es.
Hegyes-Feketeh.		8:52 r.	12:36 du.	8:40 es.
Topolya		8:57 r.	1:02 du.	9:15 es.
Csantavér			1:21 du.	9:42 éj.
Szabadka	6:34 r.	9:41 r.	2:25 du.	11:00 éj.
Kelebia			2:43 du.	11:24 éj.
Kis-Szállás			10:06 r.	3:03 du.
Halas			10:26 r.	3:33 du.
Kis-Körös	7:46 r.	11:01 r.	4:21 du.	1:58 éj.
Budapest ér.	9:20 r.	1:10 du.	7:35 es.	6:55 r.

Szabadka — Eszék.

Szabadka indul	5:28 reg.	2:10 délután	6:45 este
Tavankut	5:59 "	2:35 "	7:16 "
Bajmok	6:24 "	2:55 "	7:42 "
N.-Militics	7:04 "	3:25 "	8:23 "
Zombor	7:42 "	3:46 "	8:51 "
Prigl.-Sz.-Iván	8:10 "	4:07 "	9:17 "
Szóna	8:28 "	4:21 "	9:34 "
Gombos	8:43 "	4:33 "	9:49 "
Dálya	10:18 "	4:46 "	11:29 éjjel
Eszék	11:50 déle.	7:09 este	4:52 reg.

Eszék — Szabadka.

Eszék indul	3:46 délután	8:45 reggel	11:08 éjjel
Dálya	5:08 "	9:45 "	4:20 "
Gombos	6:33 este	10:59 "	5:36 reg.
Szóna	6:51 "	11:12 "	5:51 "
Prigl.-Sz.-Iván	7:10 "	11:26 "	6:07 "
Zombor	8:01 "	11:53 délután	6:42 "
N.-Militics	8:19 "	12:08 "	7:02 "
Bajmok	9:13 "	12:44 "	7:53 "
Tavankut	9:36 "	1:00 "	8:16 "
Szabadka ér.	10:09 "	1:24 "	8:50 "

Szabadka — Ó-Becse.

Szabadka indul	5:33 reggel	2:50 délután
Békova	6:00 "	3:18 "
Ó-Kanizsa szállás	6:31 "	3:50 "
Bogaras	6:54 "	4:16 "
Zenta érkezik	7:20 "	4:44 "
Zenta indul	8:04 "	5:04 "
Ada	8:40 "	5:41 "
Mohol	9:08 "	6:09 este
B.-Petrovovszelló	9:28 "	6:28 "
Ó-Becse ér.	9:55 "	6:55 "

Ó-Becse — Szabadka.

O-Becse indul	5:10 reggel	2:35 délután
B.-Petrovovszelló	5:39 "	3:03 "
Mohol	6:11 "	3:35 "
Ada	6:26 "	3:51 "
Zenta érkezik	7:00 "	4:25 "
Zenta indul	7:21 "	4:45 "
Bogaras	7:51 "	5:15 "
Ó-Kanizsa szállás	8:26 "	5:51 "
Békova	8:42 "	6:10 este
Szabadka ér.	9:08 "	6:37 "

Budapest — Szabadka.

Budapestről indul	4 óra 50 perc	délután
Kis-Körösről "	8 "	este
Halasról "	8 "	"
Kisszállásról "	9 "	"
Kelebiáról "	9 "	"
Szabadkára ér.	9 "	58 "

Szabadka — Budapest.

Szabadkáról indul	5 óra 03 perc	reggel
Kelebiáról "	5 "	22 "
Kisszállásról "	5 "	41 "
Halasról "	6 "	11 "
Kis-Körösről "	9 "	58 "
Budapestre ér.	10 "	15 "

Naptár.

Október.

Havi és beti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
7 Pént.	Juszt., Márk	Abadiás, Am.	25 Frozina
8 Szom.	Brigitta özv.	Pelágia	26 Hittud. János
9 Vas.	B 18 Dénes p.	B 17 Tr. Dén.	27 D 18 Kalliszt.
10 Hétfő	Borg. Fer. hv.	Gedeon	28 Káriton
11 Kedd	Nikáz. B.	Burkhárd	29 Cirjék rem.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

Va
tára hoz
legkedv
és Vel
elárus

K
céget
biztok
Bá
mezteti
vezetés
beigat

2—2

*)

EE

7738. s

fig. 189

Bac

jegyzői

A 6

t. e. Gic

ben tör

is, hogy

is értik.

1.

2.

3.

4.

kert élvez

Hod

3—2

Sz

ösz, es

virágzás

6833. sz.

fig. 1892

Bac

üresedés

irniki ál

Mine

hogy a v

delet 9.

nyal fels

20-ig ho

Ke

A S

III. osztá

tannyelv

15-éig

jövedelm

(a 1600

adóterhe

lakás. A

iskolasz

urnak Der

tanításért

november

Szót

NYILTTÉR. *)

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek tudtára hozni, hogy a legjobb hírek örveadó, és általánosan legkedveltebb saját készítményünk, valódi **gráci Loden és Velour vadász kalapjainknak egyedüli elárúsításával csakis**

Kaufmann S. utóda

céget Zomborban a Tárcaj-féle házban, biztuk meg, a hol is nagy választékot tartunk.

Bátorkodunk az igen tisztelt vevő urakat figyelmeztetni, hogy az általunk készült kalapokban a félrevezetés kikerülése céljából a mi cégünk és védjegyünk beigatva van.

Teljes tisztelettel

Pichler József és fiai

cs. és kir. udvari kalapgyárosok, a meiningeni Szász-herceg udvari kalapgyárában, Grác.

2-2

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETESEK.

7738. sz.

kig. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Bácsujfalu községben lemondás folytán megürlt jegyzői állásra pályázat nyitattik.

A folyamodók felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t. c. 6 ik §-a értelmében felszerelt kérvényeiket, melyben törvényhatósági bizonylattal igazolni tartoznak azt is, hogy az állam hivatalos nyelvén felül a szláv nyelvet is értik, hozzám **október hó 21-éig** nyujtsák be.

Javadalmazás:

1. Kézpénzfizetés 352 ftt 88 kr.
2. Hat öl kemény tűzifa váltásáig 48 ftt.
3. Szabad lakás.
4. 2/4 telekfeld s legelő illetmény, szérüs- és házkert élvezete. Ezen ingatlanok adóját a jegyző fizeti. Hódásghon, 1892. évi október hó 1-én.

VISSY JÓZSEF,

főszolgabíró.

3-2

Szabadban nemesített

1600 drb rózsafa

nemesnél nemesebb fajok

őszi, esetleg tavaszi ültetésre mostani teljes virágzásuk alkalmával olesón kiválogathatók

a szelencsei gőzmalom melletti kertben.

6833. sz.

kig. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye Ó-Keér községében üresedésben levő és 300 forinttal javadalmazott irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Minek folytán felhívom a pályázni kívánókat, hogy a vármegye 6 kgy. 1887. sz. szabályrendelet 9. §-ában előirt minősítést igazoló okmányval felszerelt kérvényüket **f. évi október hó 20-ig** hozzám nyujtsák be.

Kelt Ujvidéken, 1892. október 1-én.

Kolozsváry Sándor,

főszolgabíró.

Pályázat.

A Szóna községben üresedésben levő II. és III. osztályú róm. kath. hitfelekezeti és dalmát tannyelvű néptanítói állásra **f. évi október hó 15-éig** ezennel pályázat hirdettetik. Ezen állás jövedelme: 232 ftt 50 kr kézpénzben, 11 hold (á 1600 □ öl) és 891 □ öl tagosított szántó föld adóterherrel, 22-75 köbm. lágy hasábfá és szabad lakás. A folyamodványok a szónai róm. kath. iskolaszékre címezve, nt. Garay József esperes urnak Doroszlóra küldendők. — Az ismétlőiskolai tanításért külön díj nem jár. Ezen állás f. évi november 1-én foglalandó el.

Szóna (Bácsmege), 1892. szeptember 26-án.

3-2

Az iskolaszék.

5436. szám.

kü. 1892.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kir. ügyészség felügyelete alatti kir. fogház 1893. év folyamán szállítandó különféle. nevezetesen buzaszalma, dísnózsir fenyűkorommal, fenyűmag, nyírfaesprő, cirokseprő, báziszappan, borecet, fagygyógyertya, méz, karbolsavas méz és vasgálic szilkségeinek biztosítására **folyó évi október hó 10-én d. e. 11 órájára** saját hivatali helyiségében zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött árlejtést hirdet, melyre az árlejtési óhajtokat, oly megjegyzéssel hívja meg, miszerint bánatpénzül (40) negyven forint kézpénzben illetve tőzsdéaron jegyzett állampapírokban leteendő.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órákban e kir. ügyészi hivatalban megtekinthetők.

Zomborban a kir. ügyészségnél 1892. évi szeptember hó 20-án.

Dobák Béla,
kir. ügyész.

3-3

26080. sz.

alisp. 1892.

Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye alispánja részéről ezennel közírré tétetik, hogy az alább megnevezett építési munka biztosítása céljából **folyó évi október hó 17-ik napján (hétfőn) reggeli 9 órakor** a vármegye székházának kistermében zárt ajánlatokkal egybekötött szóbeli versenytárgyalás fog tartatni, melyhez a vállalkozni kívánók ezennel meghivatnak.

A biztosítandó munka a következő:

A priglevic szent-iván-apatini törvényhatósági utnak alapkövezéssel ellátott kavicsos uttá leendő kiépítése:

1. Leteendő biztosíték 4300 ftt.
2. A utvonalaknak a hossza 6780 folyóméter.
3. Befejezési határidő 1893. évi október hó 1-ső napja.

4. A vállalati összeg a sikeres felülvizsgálat után teljesen kifizetetik, — az építésnek folyama alatt pedig a földmunkának, — alapozásnak és a kavicsolásnak egyenkénti teljes befejezése után benyújtandó kereseti kimutatás alapján részletfizetés is engedélyeztetik.

Ezen felsorolt munkákra vonatkozó írásbeli zárt ajánlatok, melyekben az illető versenyző vagyis vállalkozni kívánónak a neve, polgári állása, rendes tartózkodási helye, továbbá az ajánlott **egységi és összes vállalati árak**, s pedig az utóbbiak, ugy számokkal mint betűkkel is kiirandók és a melyekhez a fentebb meghatározott mennyiségű biztosítékot kézpénzben, vagy a budapesti tőzsdén jegyzett és névértékig terjedő árkelet szerint számított elfogadható értékpapírokban okvetlenül csatolandó és folyó évi október hó 16-ik napjának délelőtti 12 órájáig a vármegye alispánjára címezve nyujtandók be.

Versenyzők **ajánlatukhoz a kőfából megfelelő és pecséttel ellátott minta köveket tartoznak bemutatni** és a mennyiben ezt **elmulasztják**, — ugy **ajánlatuk figyelembe nem fog vétetni.**

Az ajánlatok ugy adandók be, hogy mindegyiknek boritékára a szükségesek világosan feljegyzendők, megjegyeztetvén, hogy a kitett határidőn túl beérkező, vagy az előirt kellékeket bármi tekintetben nélkülöző ajánlatok, valamint az utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Azok, kik a felsorolt vállalatra a nyilvános szóbeli verseny tárgyalás után kívánnak pályázni, kötelesek az illető vállalatra nézve fentebb kikötött biztosítékot, a szóbeli árlejtést megelőzőleg lefizetni, különben az árlejtésben részt nem vehetnek.

A szóbeli árlejtés megkezdése előtt az abban részt venni szándékozók tartoznak kijelenteni, hogy az illető vállalatra vonatkozó részletes árlejtési feltételeket és egyéb kapcsolatos előírásait okmányokat tökéletesen ismerik, míg az írásbelileg pályázók ezen kijelentést ajánlatukban kötelesek megtenni.

A letett biztosítékot a vállalkozó a megajánlott és elfogadott vállalati összeg 10%-nak megfelelőleg kiegészíteni tartozik:

Végül megjegyeztetik, hogy a vonatkozó részletes árlejtési feltételek és egyéb kapcsolatos műszaki okmányok Hauke Imre tb. főjegyző urnak hivatalos helyiségében a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Zomborban, 1892. évi október hó 1-én.

SCHMAUSZ ENDRE,

alispán.

1123. szám.

kig. 1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírott község elüljárói a községi képviselőtestületnek f. évi 23/kgy. sz. határozata alapján közírré teszik, hogy a község tulajdonát képező nagyvendéglő épületet **f. évi október hó 16-án d. u. 3 órakor** az 1893. évi január hó 1-től 1895. évi december hó 31-ig terjedő három évi bértartamra nyilvános árverésen haszonbérbe adja.

Miután a bérbeadandó épület a község legélénkebb forgalmu helyén, a gombos-hódásghy műút mellett van, koresmai üzletnek igen alkalmas, s bérli esetleg a bor, sör és pálinkának koresmaszerű kimérésére a községtől jogosítványt nyer.

Az árverési feltételek a községjegyzői irodában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Rác-Militicsen, 1892. október hó 4-én.

Radoychich, **Becker Károly,**
jegyző. 3-1 bíró.

Tanítói pályázat.

A garai róm. kath. népiskolánál lemondás folytán az I—II. vegyes dalmátjaku tanítói állás megürlvén, arra **október hó 19-ig** pályázat hirdettetik, 20-án pedig a választás megejtetik.

Javadalmak: 400 ftt fizetés havi részletekben a község pénztárából; 50 ftt lakpénz addig, míg a község természetbeni lakást szerez.

Kellékek: tanítói oklevél, magyar és dalmát nyelvben való jártasság; csak férfitanítók pályázhatnak; az állás a választás után mindjárt elfoglalandó.

A szabályszerű bélyeggel ellátott okmányok nt. Schröder György esperes urhoz Gákovára — Bácsmege — küldendők. 2-1

Kelt Garán, 1892. október 2-án.

Milyácsi Elek, **Ribovicz András,**
iskolaszéki jegyző. plébános és iskolaszéki elnök.

4-3

** COGNAC MONOPOLE.	
COGNAC MONOPOLE.	Kolera ellen legjobb szer
	** Cognac Monopole.
	Tökéletesen
	tiszta borgyártmány
	kizárva minden idegen melléklettől.
	Nagy palack 1 forint 50 kr.
	Kapható az egyedüli elárúsítónál:
	Lugumerszky Plátónál
	Zomborban.
	Kiváló Cognac-faj gyógycélokra.

2490. sz.

kig. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Kunbaja községében 300 ftt évi javadalmazással egybekötött községi irnoki állásra pályázat nyitattik s a választásnak Kunbaján a község-házánál leendő megtartására határidőül **folyó évi október hó 17. napjának délelőtti 9 órája** tűzetik ki.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a megyei törvényhatósági bizottság által 6/kgy. 1886. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-ában előirt képesítést igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket a választást megelőző napig alulírottnál nyujtsák be.

Álmás, 1892. október 3-án.

Főszolgabíró ur h. t.

BAGÓ GÉZA,

szolgabíró.

3-1

A tisztelt hölgyközönség becses figyelmébe!

Van szerencsém a n. é. hölgyközönségnek b. tudomására hozni, hogy **Zomborban, Falcione Gusztáv ur házában**, a mai kor igényeinek megfelelő

női ruha-divattermet

nyitottam, melyben a legujabb divat szerint mindennemű női ruháknak Schack V. bécsi első szabászati intézet szabadalmazott rendszer szerinti készítésére vállalkozom. Szövetmintákat valamint díszeket a legnagyobb választékban raktáron tartok.

Vidéki megrendelőknek különösen ajánlom előnyös szabász-rendszerem, miután mindenféle próbákat feleslegessé tesz.

Teljes ruhák 20 frttól feljebb.

Tanítványok 3 hó alatt teljesen kiképeztetnek.

Tisztelettel

Neuhaus Zsófi,

Schack V. tanítványa.

3-3

Pályázat tanítói állásra.

Bajsa (Bácsmege) magyar tannyelvű tanítói állásra **1892. évi október 25-ig** pályázat hirdettetik. A tanító javadalma: 1. kézpénzben 365 ftt havi előleges részletekben, 2. szabad lakás konyhával és kerttel, 3. fűtésre elegendő szalma, melyből az iskolaterem is fűtendő. Ismétlő iskoláért külön díj nem jár.

Csak okleveles férfitanítók pályázhatnak; kik orgonálásban jártasak, előnyben részesülnek. A kellőleg felszerelt folyamodványok a bajsai r. k. iskolaszékre címezve f. é. október 25 ig főtisztelendő Balassy Endre t. kanonok s kerületi esperes urhoz Kis-Hegyesre (Bácsmege) küldendők. Az állás f. évi november hó 1-én elfoglalandó.

Bajsa, 1892. szeptember 21-én.

KESZTLER MÁTYÁS,

plébános s iskolaszéki elnök.

3-3

Nagybani borkereskedés!

Van szerencsém e város és vidéke n. é. közönségét tisztelettel értesíteni, hogy helyben, **bajai ut 12. sz. alatt az iparcsarnok mellett, saját házamban**

bor-üzletet

nyitottam, raktáron tartok állandóan nagy választékban méltányos versenyárak mellett, **termelőktől beszerzett, tisztán kezelt, kitűnő minőségű, valódi tolna- és baranyamegyei,** nevezetesen **szegszárdi vörös, decsi és pécsi fehér, schiller, asztali és pecenyeborokat.**

Mintát vidékre készséggel küldök.

Tisztelettel

Márton Kálmán,

törvsz. bejegyzett borkereskedő és szikviz-gyáros
ZOMBORBAN.

4-3

Egyedüli raktára
P. és C. HABIG
 cs. és kir. és a szerb királyi udvari
 kalapgyárosoktól
BÉCS és BERLIN.
 Különlegességek:
 férfi- és gyermek-kalapok, selyem-, atlas-
 és rips-cylinder.

Ujdonságok

az 1892-93. évi őszi
 és téli idényre.

Egyedüli raktára
COOKSEY & Comp.
 a Walesi herceg udvari kalap-
 szállítójának
LONDON és PÁRIS.
 Különlegességek:
 Kemény kalapokban,
 minden divatos színekben
 és formákban.

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönséggel tudatni, hogy az idei őszi és téli idényre, bel- és külföldi szövetekből a legújabb divatu

női konfekció,

u. m. köpenyek, Jaquetta, vállgallérok, pellerines, Cap, Radmantli (Burkony),
 utazó-bundák, karmantyuk, Boa, sapkák stb.,

a legnagyobb választékban, gyermekek számára is megérkeztek.
 Vidéki vevőimnek kiválasztási küldeményvel készséggel szolgálók.

Teljes tisztelettel

Kaufmann S. utóda

ZOMBOR, csakis a Tárcazy-féle házban.

Egyedüli raktára
Pichler József és fiai cs. és kir. kalapgyárosoknak.
 A meiningeni Szász-herceg udvari kalapgyárából Grác-
 ban, mindennemű és legújabb divatu és színű Loden és
 Velour vadászkalapok.

É R T E S Í T É S.

Van szerencsém Zombor és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomá-
 sára hozni, miszerint helyben, főutca, Kossanits A. C.-féle házban „Kossanits A.
 C.” cég alatt fennállott

divat-rőfös-üzletet

átvettem és azt

PANDUROVITS D. M.

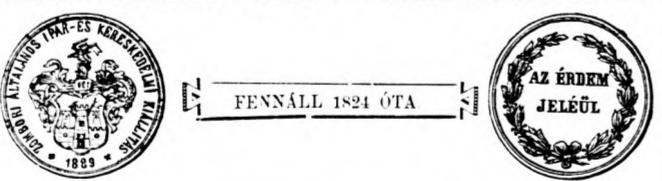
törvényszékiileg bejegyzett cég alatt tovább vezetem.

Miután üzletemet a legszebb, legdivatosabb és legolcsóbb áruval úgy hazánk,
 mint a külföld legelső gyáraiból berendeztem, kérem a nagyérdemű közönség kegyes párt-
 fogását, melylyel vagyok

Zombor, 1892. évi október hó 1-én.

kiváló tisztelettel

PANDUROVITS D. M.

Ifj. Husvéth István

MŰFESTŐDÉJE 10-1

ZOMBORBAN.

Kékfestés és nyomtatás, csínózás és mán-
 gorlás. Gyapju- és gyapotfonál-festés.

Kelme-festés, mintáztatás, appreteur, decateur
 és moirée.

Selyem, gyapju, pamut és vegyes szövetek,
 női- és férfi-öltözetek szettejtett valamint egész
 alakban, butor- és szobadiszízesi szövetek, ken-
 dők, csipkék, szalagok, keztük és harisnyak,
 gyapju- és csipke-függönyök lehető minden szín-
 ben megfestetnek s ismét mint újak állíttatnak elő.

Vidéki megbízások pontosan teljesíttetnek.

Bérlet.

A zentai határban, Cornyos pusztán lévő, Majoros József örökösének tulajdonát képező 400 láncegy

földbirtok

lőbb évre bérbeadatik. 3-2

És ügyben értekezhetni Majoros József özvegyénél Cornyos pusztán.

25309. sz. Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.
 alisp. 1892.

Hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye alispánja részéről közhírré tétetik, miszerint a temerin-járeki műutnak helyreállítása alkalmával felhasználhatlanul visszamaradt a vármegye öneljáró ki nem jelölt és az említett műut egyes szakaszain eladásra felállított téglanyag, mely jelesen ugyanezen műut mentén a 16-17. és 17-18. kilométer közt 1458 rakásban 145,800 drb kongotéglát foglal magában, egy rakást 100 drb téglával számítva, a helyszínen nyilvános árverés útján fog eladatni.

A midőn ezen nyilvános szóbeli árverésnek határnapjánál 1892. évi október hó 16-ik napjának (vasárnap) délelőtti 9 órája kitűzetik; egyidejűleg értesítetnek a venni szándékozók, miszerint a kérdéses anyag a fentebb említett módon mindenkor a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett fog eladatni, az árverés a mondott időben a fentebb jelzett 16. számú kilométeroszloptól veszi kezdetét, továbbá, hogy az egyes rakásokban felhalmozott kongotégla mennyiségek, — valamint az egyes sorompóoszlopok között fekvő hulladékanyag csakis egyes rakásokként, illetve egyes sorompókönként fog elárvereztetni, továbbá a megvett kongotégla anyag az árverést követő 8 nap alatt mindenki által elbordandó, annál is inkább, mert különben az a vevő kárára újból el fog adatni, mégül pedig, hogy az ekképen meghirdetett árverést Járek község két eljárási tagjának közbenjötté mellett Maison Lenárd utmester fogja megtartani, ugyanennek kezéhez lévén a vételár és pedig a helyszínen azonnal lefizetendő.

Kelt Zomborban, 1892. szeptember 27. én.

Schmausz Andre,

alispán.

1805. sz.
 1892.

Pályázati hirdetmény.

Sztanisics község előjárósága részéről lemondás folytán fíresedésbe jött rendőrzetűi állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Javadalmazása évi 400 frt, mely havi utólagos részletekben lesz kifizetve. A szükséges rubázatot a megválasztandó saját költségén tartozik beszerezni.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeket alulírott előjárósághoz folyó hó 15-éig nyujtsák be, mert a később beérkezettek a gyelmbe vétetni nem fognak.

Sztanisicson, 1892. évi október 1-én.

Neszmirák Mátyás, 3-2
 jegyző. Weiner Ádám, bíró.

627. szám.

1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróóság 1892. évi 9298., 9299., 9300. és 9690. számú végzése követeztében M. Pekarek & Co., Hirschmann és Barta és felülfoglaltok javán Bagyik János zombori lakos ellen 23 frt 43 kr, 60 frt 85 kr, 71 frt 20 kr, 298 frt 60 kr, 117 frt 34 kr és 200 frt s járulékaik erejéig foganatosított biztosítási és kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 704 frtra becsült különféle hordó- és üvegborok és bűtönművekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbíróóság 9871/1892. számú végzése folytán fenti tőkekövetelés, ezeknek a lejáratoktól járó 6% kamatai és eddig összesen 112 frt 48 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban alperes volt üzletének pinchelyiségében leendő eszközésére 1892. évi október hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fog adatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi szept. hó 30-án.

Styrum Mór,

kir. bírósági végrehajtó.

12129. sz.
 tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dukits született Brancsis Krisztina végrehajtónak Belyanszki szül. Brancsis Maca végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 1092. számú tjkben foglalt Belyanszki született Brancsis Maca nevére álló A. t. 3249 hr. 568¹/₂ ö. i. sz. ház és 86¹/₂ ö. i. sz. beltelekre az újabb árverést 784 frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi október hó 26-ik napján délutáni 3 órakor ezen telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi szeptember hó 5-én.

A zombori kir. trvszék mint tkvi hatóság.

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.

11409 sz.
 tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kernyajai árvarat végrehajtónak Gärtner Antal kernyajai lakos végrehajtást szenvedő elleni 7700 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíróóság) területén lévő, Kernyaján fekvő, a kernyajai 119. sz. tjkben ifju Gärtner Antal tulajdonául bejegyzett s A. I. alatt foglalt (246-247.) hr. s 120 ö. i. sz. egész házra és 735 ö. i. sz. beltelekre 800 frtban ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi november hó 22-ik napján délelőtti 10 órakor Kernyaja község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi augusztus hó 29-én.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.